

ترکیه در برابر اجبار ناتو

شماری از مردم استانبول ترکیه ضد طرح استقرار سپر موشکی امریکا و ناتو در خاک کشورشان تظاهرات کردند

سرویس ترکیه/خبرگزاری آران

خبرگزاری آران / سرویس ترکیه : شماری از مردم استانبول ترکیه ضد طرح استقرار سپر موشکی امریکا و ناتو در خاک کشورشان تظاهرات کردند. در این تظاهرات که روز دوشنبه هشتم نوامبر برگزار شد، تظاهرکنندگان شعار می دادند که طرح سپر دفاع موشکی اقدامی علیه امت اسلامی است و ما نمی خواهیم در این اقدام شریک باشیم. این تظاهرات در آستانه اجلاس سران کشورهای عضو ناتو در لیسبون پرتغال برگزار شد. اجلاسی که طی آن راجع به طرح سپر موشکی و استقرار آن در خاک بعضی کشورهای عضو ناتو همانند ترکیه تصمیم گیری خواهد شد. بنابر این با توجه به گرایش های ضد امریکایی که نزد اغلب مردم ترکیه وجود دارد، ابراز مخالفت و برگزاری تظاهرات ضد استقرار سپر موشکی در خاک ترکیه قابل پیش بینی است. از اینرو دولت آنکارا نه تنها در برابر مخالفت افکار عمومی خود با استقرار سپر موشکی قرار دارد، بلکه در مقابل آزمونی دشوار در عرصه سیاست خارجی خود نیز قرار گرفته است. در سیاست خارجی ترکیه، رساندن تنشها در روابط با همسایگان و کشورهای منطقه تا حد صفر به عنوان یک اولویت مطرح است. بنابراین آنکارا با پذیرش استقرار سپر موشکی در خاک ترکیه در برابر تناقضی آشکار در عرصه سیاست خارجی خود قرار خواهد گرفت. از آنجا که ترکیه اولویت خود را در روابط منطقه ای بر پایه کسب حداکثر منافع اقتصادی قرار داده، نگران آن است که موافقت با این درخواست امریکا و یا ناتو ترکیه را در شرایطی نامطلوب از روابط با کشورهای منطقه قرار دهد. در واقع گرایشهای ضد امریکایی به دلیل سیاستهای استثمارگرانه این کشور نه تنها در ترکیه بلکه در بین کشورهای مسلمان منطقه نیز از دلایل مخالفت افکار عمومی منطقه با طرح استقرار سپر موشکی در خاک ترکیه محسوب می شود. افکار عمومی منطقه بر این باور است که امریکا تاکنون با هدایت ناتو خواسته های خود را به گونه ای غیر ملموس عملی و طرح های نظامی و امنیتی خود را بر آن تحمیل کرده است. چنانچه ترکیه به عنوان یکی از مهم ترین اعضای ناتو، خواست استقرار سیستم سپر دفاع موشکی در خاک خود را بپذیرد، امریکا توانسته با هزینه ای اندک کمربند امنیتی خود را تا منتهی الیه اروپا و مرزهای آسیا گسترش دهد. چنین شرایطی بی شک دولت ترکیه را در وضعیت بن بست قرار می دهد که ناگزیر است راه خروجی برای رهایی از آن بیابد. در وهله نخست به نظر می رسد که ترکیه با استناد به قوانین خود و به دلیل عضویتش در ناتو سعی می کند که نشان دهد راه گریزی برای رد این درخواست ناتو ندارد. از اینرو تاکید ترکیه بر طرح این درخواست از سوی ناتو به جای امریکا در همین راستا قابل ارزیابی است. چرا که بنابر قوانین ترکیه این کشور می تواند درخواست هر کشوری در روابط دو جانبه را نپذیرد. در وهله دوم نیز ترکیه میکوشد که با طرح شروط خود در قبال پذیرش درخواست ناتو همچون مطرح نکردن نام کشوری به عنوان عامل تهدید، به نوعی خود را در برابر کشورهای همسایه محق نشان دهد. با وجود این تردیدی نیست که تصمیم ترکیه در اجلاس لیسبون در برابر درخواست امریکا و ناتو می تواند نقطه عطفی در سیاست خارجی ترکیه تلقی شود.

پایان پیام.